

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **Granit Tower a.s.**, se sídlem V Jámě 699/5, Praha 1, zastoupen JUDr. Mariánem Kováčkem, advokátem se sídlem Koněvova 1107/54, Praha 3, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 1. 2020, č. j. 5 Af 46/2019 – 37,

t a k t o :

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 1. 2020, č. j. 5 Af 46/2019 – 37, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobou doručitou Městskému soudu v Praze dne 23. 10. 2019 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 9. 2019, č. j. 36498/19/5300-22442-707666, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 1. 8. 2018, č. j. 6423502/18/2000-11442-100924, kterým správce daně rozhodl v přezkumném řízení tak, že za zdaňovací období září 2014 zvýšil vyměřenou daň z přidané hodnoty z 238 652 Kč na 4 981 318 Kč.

[2] Městský soud usnesením ze dne 21. 1. 2020, č. j. 5 Af 46/2019 – 37, zastavil řízení v této věci pro nezaplacení soudního poplatku za žalobu ve lhůtě 15 dnů stanovené jeho usnesením ze dne 19. 11. 2019, č. j. 5 Af 46/2019 – 34, které bylo zástupci žalobce doručeno dne 25. 11. 2019.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí proti usnesení městského soudu kasační stížností, v níž namítá, že soudní poplatek za žalobu zaplatil dne 2. 12. 2019, tedy ve lhůtě stanovené usnesením soudu. Platba byla odeslána z účtu společnosti Bohemia Trust Management s.r.o., se sídlem V Jámě 5/699, Praha 1, která je jediným akcionářem stěžovatele, neboť stěžovatel sám nemá na uhrazení soudního poplatku dostatek prostředků. Platba soudního poplatku však byla nedopatřením odeslána na účet městského soudu pod jiným variabilním symbolem, na místo správného VS 0539004619 pod VS 0539004319. Toto tvrzení stěžovatel doložil oznámením o provedení příkazu k úhradě.

[4] Dne 24. 2. 2020 stěžovatel informoval Nejvyšší správní soud o tom, že byl usnesením Městského soudu v Praze ze dne 19. 2. 2020, č. j. 5 Af 43/2019 – 13, vyzván ke sdělení čísla bankovního účtu za účelem vrácení zaplaceného soudního poplatku. Vzhledem k tomu, že se jednalo o soudní poplatek zaplacený ve věci sp. zn. 5 Af 46/2019, požádal stěžovatel městský soud o posečkání s vrácením předmětné částky.

[5] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného rozhodnutí městského soudu (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), je podána oprávněnou osobou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí městského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), a je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[7] Nejvyšší správní soud dále přistoupil k posouzení kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů, přičemž zkoumal, zda rozhodnutí městského soudu netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

[8] Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v relevantním znění (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), je s podáním žaloby nebo jiného návrhu na zahájení řízení spojen vznik poplatkové povinnosti. Podle položky 18 bodu 2 písm. a) sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, je žaloba proti rozhodnutí správního orgánu zpoplatněna částkou 3000 Kč. Dle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

[9] Ze spisu městského soudu je patrné, že stěžovatel podal dne 23. 10. 2019 žalobu, čímž mu v souladu s citovanými ustanoveními zákona o soudních poplatcích vznikla poplatková povinnost, kterou však nesplnil spolu s podáním žaloby, městský soud jej proto usnesením ze dne 19. 11. 2019, č. j. 5 Af 46/2019 – 34, vyzval k zaplacení soudního

pokračování

poplatku ve lhůtě 15 dnů od doručení uvedeného usnesení. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 25. 11. 2019, poslední den stanovené lhůty tak připadal na 10. 12. 2019.

[10] Nejvyšší správní soud si vyžádal vedle spisu městského soudu v nyní posuzované věci (sp. zn. 5 Af 46/2019) rovněž spis sp. zn. 5 Af 43/2019, z něhož ověřil (viz. č. l. 12 uvedeného spisu), že dne 2. 12. 2019 byla na účet městského soudu přijata platba soudního poplatku ve výši 3000 Kč od plátce „Bohemia Travel Management“, se sídlem V Jámě 5/699, Praha 1 (pozn. NSS – dle obchodního rejstříku se jedná o dřívější obchodní firmu společnosti Bohemia Trust Management s.r.o., která je skutečně zapsána v obchodním rejstříku jakožto jediný akcionář stěžovatele), a byla přiřazena k uvedenému spisu sp. zn. 5 Af 43/2019. Řízení ve věci sp. zn. 5 Af 43/2019, v níž nijak nefiguroval stěžovatel ani jeho zmiňovaná mateřská společnost, však bylo již dříve zastaveno pro nezaplacení soudního poplatku usnesením ze dne 14. 11. 2019, č. j. 5 Af 43/2019 – 9.

[11] Nejvyšší správní soud konstantně judikuje, že pro zaplacení soudního poplatku je v souladu s citovaným § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích rozhodující, aby byl připsán ve stanovené lhůtě na účet soudu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2020, č. j. 2 As 387/2019 – 29, ze dne 12. 4. 2018, č. j. 1 Afs 95/2018 – 22, a ze dne 14. 1. 2020, č. j. 10 As 261/2019 – 28). Účelem variabilního symbolu je usnadnit přiřazení plateb soudních poplatků prostřednictvím bankovního převodu ke konkrétním spisovým značkám (viz již zmiňovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2020, č. j. 10 As 261/2019 – 28).

[12] Z popsanych skutkových okolností vyplývá, že soudní poplatek za žalobu v nyní posuzované věci byl uhrazen na účet městského soudu ve lhůtě jím stanovené, v důsledku pochybení stěžovatele (resp. jeho mateřské společnosti, jež za něj poplatek hradila) však pod nesprávným variabilním symbolem. Městský soud pak platbu soudního poplatku přiřadil k jinému spisu a měl za to, že v předmětné věci nebyl soudní poplatek zaplacen.

[13] Jak Nejvyšší správní soud uvedl v již zmiňovaném rozsudku ze dne 2. 4. 2020, č. j. 2 As 387/2019 – 29, „[a]čkoliv nelze městskému soudu vytýkat, že na základě administrativního pochybení stěžovatele byl soudní poplatek zaúčtován k jiné spisové značce, nemůže mít administrativní pochybení spočívající v nesprávně uvedeném variabilním symbolu samo o sobě vliv na posouzení toho, zda byl soudní poplatek řádně zaplacen, či nikoliv. Pro řádné zaplacení soudního poplatku je rozhodující pouze připsání částky na účet toho soudu, u něhož je řízení vedeno, nikoliv přiřazení ke konkrétní věci, o níž je u soudu řízení vedeno. K témuž závěru dospěl Nejvyšší správní soud v obdobných případech ve svých dřívějších rozhodnutích (srov. již shora citované rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2020, č. j. 10 As 261/2019 – 28, a ze dne 12. 4. 2018, č. j. 1 Afs 95/2018-22, a dále i rozsudek ze dne 29. 8. 2018, č. j. 4 Afs 241/2017 – 32).“

[14] Rovněž Ústavní soud v recentním nálezu ze dne 2. 6. 2020, sp. zn. III. ÚS 1136/20, k obdobné situaci, byť vzniklé v řízení o kasační stížnosti před Nejvyšším správním soudem, konstatoval:

„Nejvyšší správní soud zastavil řízení o kasační stížnosti stěžovatele z důvodu, že stěžovatel ve stanovené lhůtě nezaplatil soudní poplatek. Vycházel přitom z marného uplynutí

lhůty podle výzvy soudu ze dne 9. 1. 2020, avšak přehlédl, že soudní poplatek byl v určené lhůtě (...) zaplacen, na čemž nic nemění ani okolnost, že v důsledku nesprávně uvedeného variabilního symbolu, a tedy pochybení na straně stěžovatele, došlo k jeho mylnému přiřazení k jiné spisové značce. Pro řádné zaplacení soudního poplatku je totiž rozhodující pouze připsání částky na účet soudu, u něhož je řízení vedeno, nikoliv přiřazení ke konkrétní věci, o níž je řízení u tohoto soudu vedeno.

Tento omyl je zjevný i ze spisové dokumentace a sám Nejvyšší správní soud jej uznal a navrhl zrušení svého usnesení, jímž došlo k zastavení řízení o stěžovatelem podané kasační stížnosti. Ústavní soud v této souvislosti oceňuje vyjádření Nejvyššího správního soudu k ústavní stížnosti, ze kterého je zřejmé, že si tento soud je vědom vzniklého pochybení, byť k němu nedošlo chybou samotných soudců, nýbrž administrativním postupem, který nedokázal včas identifikovat omyl samotného stěžovatele.“

[15] Obdobné závěry tedy platí i v nyní posuzované věci a nic na nich nemění ani to, že v tomto případě bylo přiřazení soudního poplatku ke správnému spisu dále znesnadněno tím, že platba nebyla odeslána přímo z účtu stěžovatele, ale z účtu jeho jediného akcionáře.

[16] S ohledem na novelu zákona o soudních poplatcích, provedenou zákonem č. 296/2017 Sb., městský soud nemohl vzniklou situaci napravit, i kdyby ji sám zjistil. Citovaná novela totiž zrušila § 9 odst. 7 větu první zákona o soudních poplatcích, podle které „*usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku zruší soud, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci, a v ostatních věcech nejpozději do konce lhůty k odvolání proti tomuto usnesení*“. I přesto, že městskému soudu nelze v souvislosti s jeho postupem v posuzované věci ničeho vytknout a že k chybnému přiřazení soudního poplatku došlo vinou stěžovatele, nejednalo se z jeho strany o obstrukční postup či zneužití práva, a jeho administrativní pochybení tedy nemůže mít za následek odepření přístupu k soudu.

IV. Závěr a náklady řízení

[17] Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že kasační stížnost je opodstatněná, proto usnesení městského soudu zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). V něm bude městský soud při posuzování úhrady soudního poplatku vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.), přičemž v novém rozhodnutí rozhodne i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 věta první s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. června 2020

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu

